

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Foreign Supplement Trademark Ltd (Oakville, Kanada)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie R 1621/2008-1 i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania;
- pomocniczo, zmiana decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie R 1621/2008-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami poniesionymi w postępowaniu przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Znak słowny „GAKIC” dla towarów należących do klas: 5, 30 i 32

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego, na który powołano się w postępowaniu o unieważnienie: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Decyzja Wydziału Unieważnień: Odrzucenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania, a w rezultacie odrzucenie wniosku o unieważnienie zarejestrowanego wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza: (i) powtórzyła błąd popełniony przez Wydział Unieważnień i błędnie uznała, że sprawa jest objęta zakresem stosowania art. 7 ust. 1 lit. d); (ii) błędnie nadała znaczenie okoliczności, że kwas glicyno-alfa-ketoizokapronianu, którego akronimem jest GAKIC, jest opatentowanym w Stanach Zjednoczonych składnikiem; (iii) nie uwzględniła pewnego materiału dowodowego po dacie zgłoszenia, uzasadniając to tym, że nie ma on wartości dowodowej; (iv) nie uwzględniła dowodów z tego względu, że dotyczyły strony internetowej związanej ze stroną skarżącą; (v)

przyjęła niespójne podejście w świetle wniosku, że GAKIC stanowi akronim kwasu glicyno-alfa-ketoizokapronianu; (vi) źle oceniła dowody i nie przypisała prawidłowej wagi dowodowi wskazującemu, że „GAKIC” stanowi akronim kwasu glicyno-alfa-ketoizokapronianu [kwas glicyno (G) alfa (A) ketoizokapronianu (KIC)]; i (vii) błędnie przypisała znaczenie okoliczności, że znak towarowy „GAKIC” został zapisany wielkimi literami.

Skarga wniesiona w dniu 27 kwietnia 2010 r. — DRV przeciwko OHIM — Austria Leasing (Austria Leasing Gesellschaft m.b.H. Mitglied der Raiffeisen-Bankengruppe Österreich)

(Sprawa T-199/10)

(2010/C 179/84)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutscher Raiffeisenverband eV (DRV) (Bonn, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat I. Rinke)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Austria Leasing GmbH (Frankfurt, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 lutego 2010 r. (sprawa R 253/2009-1);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Austria Leasing GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „Austria Leasing Gesellschaft m.b.H. Mitglied der Raiffeisen-Bankengruppe Österreich” dla usług należących do klas 35, 36 i 37

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: W szczególności zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy zawierający element słowny „Raiffeisen” dla usług należących do klas 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 kwietnia 2010 r. — IVBN przeciwko Komisji

(Sprawa T-201/10)

(2010/C 179/85)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (Voorburg, Niderlandy) (przedstawiciel: Maarten Meulenbelt, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 9963 wersja ostateczna z dnia 15 grudnia 2009 r. dotyczącej pomocy państwa E 2/2005 i N 642/2009 (Nider-

landy) — pomoc istniejąca i pomoc specjalna na projekty dla spółek mieszkalnictwa społecznego. Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty.

Po pierwsze, skarżąca podnosi, że w zaskarżonej Komisja decyzji naruszyła art. 18 i 19 rozporządzenia nr 659/1999⁽¹⁾, art. 106 ust. 2, art. 107 i art. 108 TFUE oraz uchybiła obowiązkowi uzasadnienia. W opinii skarżącej Komisja dokonała błędnej interpretacji okoliczności faktycznych w zakresie dotyczącym ciążącego na spółkach mieszkalnictwa społecznego obowiązku ustalania czynszu w nieprzekraczającej określonej przez państwo rozsądnej wysokości. Ponadto, w opinii skarżącej ograniczenie grupy docelowej mieszkalnictwa społecznego nie jest uzasadnione i zostało dokonane w niewłaściwy sposób. Podobnie Komisja popełniła zdaniem skarżącej błąd nie ustalając żadnego obiektywnego ograniczenia łącznych kosztów budowy mieszkań, które mają być wspierane dzięki pomocy, a także — ograniczenia ich jakości, odzwierciedlonych w wysokości czynszu za ich najem. Ponadto, nie ustanawiając wystarczających zabezpieczeń przed nadmierną rekompensatą Komisja naruszyła także art. 5 decyzji dotyczącej usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym⁽²⁾. Wreszcie, skarżąca twierdzi w tym względzie, że Komisja nie uwzględniła złożonej przez nią skargi dotyczącej roli odgrywanej przez Woning Investeringsfonds (Fundusz Inwestycyjny Mieszkalnictwa) oraz Nederlandse Waterschapsbank.

Po drugie, skarżąca zarzuca naruszenie art. 1 lit. c) rozporządzenia nr 659/1999 oraz art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 794/2004⁽³⁾, a także uchybiła obowiązkowi uzasadnienia. W opinii skarżącej Komisja nie przeprowadziła we właściwy sposób bardziej dogłębnego badania i nie stwierdziła, że rozpatrywaną w sprawie E 2/2005 pomoc dla spółek mieszkalnictwa społecznego uznać należy w całości lub przynajmniej w znacznej części za nową pomoc, a nie — za pomoc istniejącą.

Skarżąca twierdzi wreszcie, że Komisja naruszyła art. 106 ust. 2, art. 107 i art. 108 TFUE ze względu na to, iż nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego zgodnie z art. 108 ust. 2 TFUE w związku z art. 4 i 6 rozporządzenia nr 659/1999, efektem czego pozbawiła skarżącą przysługujących jej na podstawie tych przepisów uprawnień proceduralnych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2005/842/WE z dnia 28 listopada 2005 r. w sprawie stosowania art. 86 ust. 2 traktatu WE do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym (Dz.U. L 312, s. 67).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 140, s. 1).